

Farmand 15 mai 1948 AB

Skjebnesvanger dokumentfeil.

Herr redaktør.

I rettferdighetens navn håper jeg De vil ta inn vedlagte oppsett.

Under en landssviksak i Oslo byrett den 10.—12. februar i år harsellerte dommeren over at tiltalte kunne være så tåpelig å hevde at Norges krig var slutt med proklamasjonen til det norske folk fra Konge og Regjering som ble sendt ut den 8. juni 1940. Da tiltalte fastholdt at ordet «krig» ikke forekom i Kongens Tromsø-proklamasjon, meddelte dommeren at han skulle dokumentere det motsatte. Han fant fram et sirkulære som han opplyste var en offisiell gjengivelse av Kongens tale og leste derav følgende avsnitt:

«Norges Konge og Norges Regjering vil i denne kampens tid være de frie talsmenn for det norske folks nasjonale krav. De vil så langt som det er gjørlig opprettholde det norske rikes selvstendighetskrig, således at ingen av de rettigheter som tilkommer en fri stat skal bli forspilt. Det vil være deres oppgave å verne om landets og folkets politiske rettsgrunnlag, så vårt fedreland i seierens stund med myrdighet kan tre fram og hevde sin nasjonale frihet.»

«Noe mere trenger De vel ikke,» sa dommeren, «her sier jo Kongen med rene ord at man vil opprettholde det norske rikes selvstendighetskrig, og dermed anser jeg enhver ytterligere debatt i så måte som endt.»

Tiltalte som personlig hadde hørt talen over Tromsø kringkaster i 1940 fastholdt imidlertid at

ordet «krig» ikke var blitt nevnt, og at gjengivelsen derfor måtte være et falsum.

Til den følgende dags rettsmøte hadde tiltalte væbnet sig med Bilag II til Granskningskommisjonens innstilling, og denne gang var det hans tur til å lese:

Side 312. «Norges Konge og Norges Regjering vil i denne kampens tid være de frie talsmenn for det norske folks nasjonale krav. De vil så langt som det er gjørlig opprettholde det norske rikes selvstendige liv, således at osv.»

Stor bestyrtelse og forvirring! Unektelig er det jo en viss forskjell på «krig» og «liv» og heller ikke kunne det herske noen tvil om at det var Granskningskommisjonen som ga den autentisk riktige gjengivelse. Dommeren bedyret sin gode tro, og la villig frem til beskuelse det sirkulære som han den foregående dag hadde brukt som kilde.

Dette sirkulære var utsendt fra Riksadvokaten den 17. februar 1946 til politimestrene og de oppnevnte aktører samt til samtlige dommere. Den 17. februar 1946! Hele to år senere var dette dokument fremdeles ansett fra dommersetet som det uimotsigelige bevis på at det norske folk hadde fått beskjed om Norges fortsatte krig.

Det skal ikke bidra til å høyne respekten for oppgjørets rettferdighet, at det man bygger på som veiledning viser sig å være tilsynelatende tilsiktet vill-ledning.

Det sikre er at et utall av de såkalte landssvikere har fått strenge straffer på uriktig grunnlag.

Lars Sundt.

Farmand 15/5-48

100198